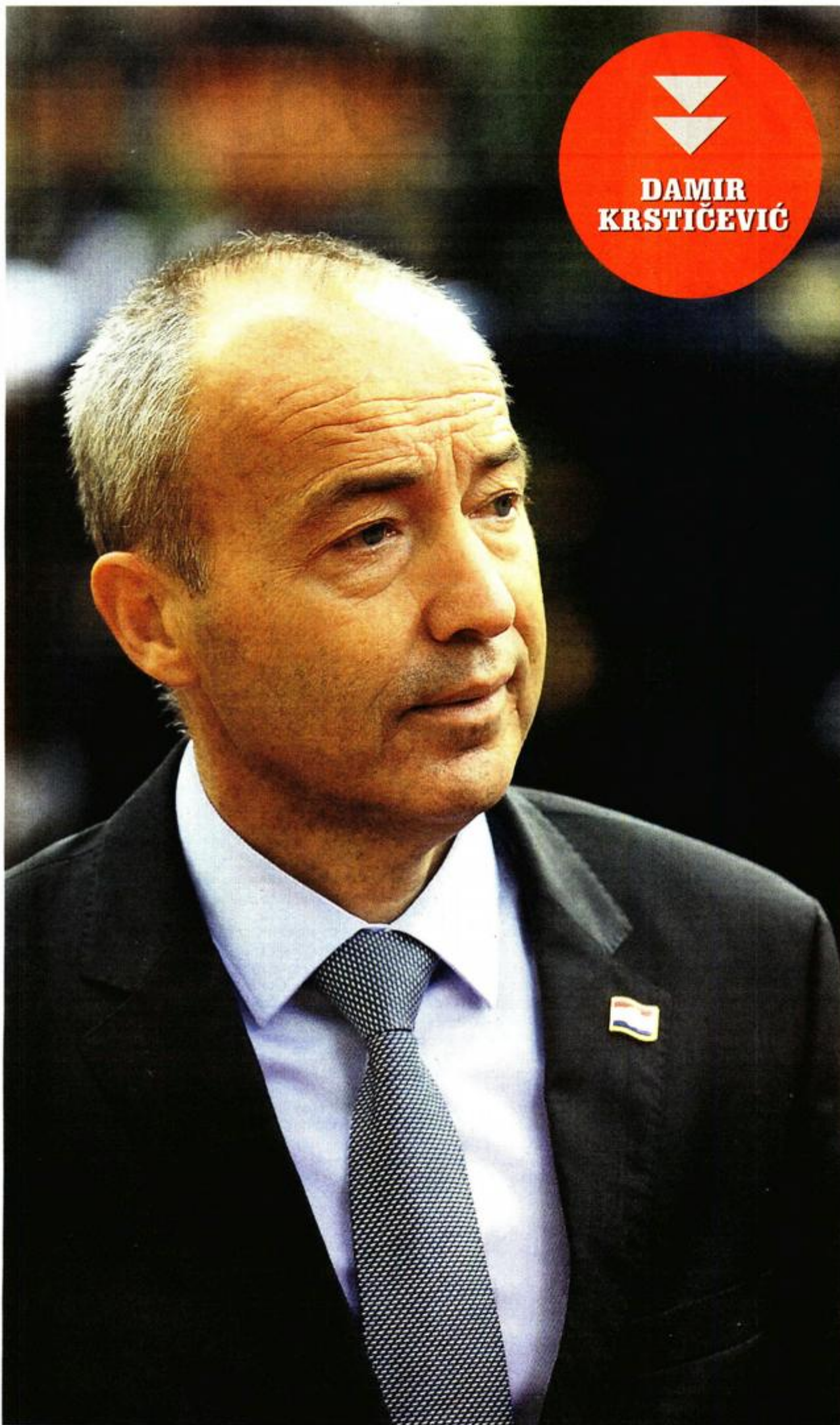

Damir
Krstičević:
Iz Knina
smo
poslali
poruku
konačne
pobjede

Str. » 10. i 11.

**DAMIR
KRSTIČEVIĆ**

Ispisuj povijes

Razgovarao Anto RAVLIĆ

Damir Krstičević, general-bojnik Hrvatske vojske, zamjenik načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske u mirovini, prije dvije godine imenovan je ministrom obrane Republike Hrvatske. Povodom Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, razgovarali smo s ministrom Krstičevićem o Hrvatskoj vojsci danas, ali smo se prisjetili i vremena kada se Hrvatska branila i obranila jer je riječ o svjedoku toga vremena, aktivnom sudioniku najvećih vojno-redarstvenih akcija koji je tijekom Domovinskog rata bio zapovjednik 115. brigade Hrvatske vojske tzv. Imotske i zapovjednik 4. gardijske brigade te sudjelovao u operacijama Maslenica, Zima '94., Ljeto '95., Oluja...

Šest godina hrvatski vojni proračun je padao. Prije dvije godine pao je na najnižu razinu. Vašim dolaskom zaustavljen je pad. Proračun se popeo na 4,8 milijardi. Posljednje godine Vašeg mandata, 2020. godine trebao bi narasti na 5,3 milijarde. Koji su prioriteti u sljedeće dvije godine?

– Obrambeni proračun je od 2008. godine izgubio više od milijardu i 200 milijuna kuna. To se itekako odrazilo na opremljenost Hrvatske vojske kao i na standard vojnika. Moram priznati kako na početku mandata zatečeno stanje nije bilo zadovoljavajuće. Ova Vlada se od početka mandata sustavno bavi sigurnosti i posvećeni smo sustavnom ulaganju u obranu, naravno, vodeći računa i o drugih resorima.

Opremanje i modernizacija

Povećali smo obrambeni proračun koji nam je potpora u realizaciji svih planiranih projekata. Povećanjem proračuna za 2019. godinu obrambeni proračun iznositi će oko 5 milijardi kuna te ćemo nastaviti s opremanjem i modernizacijom Hrvatske vojske.

Prvi prioritet je projekt višenamjenskog borbenog aviona. U 2019. godini moramo provesti sve pripreme radnje kako bi 2020. godine bili spremni za prihvata prva dva aviona F-16 Barak. Težište će biti na prilagodbi infrastrukture, kao i na obuci pilota i tehničara koji sljedeće godine odlaze na obuku u Izrael. Također, što se tiče prioriteta za Hrvat-

ske ratno zrakoplovstvu potrebno je istaknuti i dovršetak remonta helikoptera Mi-171Sh 2019. godine.

Hrvatska kopnena vojska tijekom 2017. godine opremila se moćnim samohodnim Panzer haubicama, čime smo znatno povećali vatrenu moć Hrvatske vojske. Sada intenzivno radimo na integraciji i međurodovskom uvježbavanju helikoptera Kiowa Warrior, tenkova M-84 i samohodnih Panzer haubica. Tijekom sljedeće godine očekujemo i uvođenje u operativnu uporabu novih bespilotnih letjelica, koje će poboljšati izvidničke sposobnosti Hrvatske vojske, a uvezivanjem sa samohodnim haubicama omogućit će bolje navođenje topničke vatre te procjenu učinaka nakon borbenih djelovanja.

Cilj nam je u 2019. godini ustrojiti i novo Središte za borbenog vođu po uzoru na Središte koje je djelovalo u Šepurinama u vrijeme Domovinskog rata, čime bi obuku naših dočasnika podigli na višu razinu.

“ Prekretnica cijelog

Domovinskog rata bila je operacija Maslenica kada smo pokazali da Hrvatska vojska može provesti tako kompleksnu vojnu operaciju. Političkom vodstvu dali smo snažnu polugu za jačanje političkih pozicija na međunarodnoj sceni, a braniteljima i svom hrvatskom narodu osnažili smo vjeru u pobjednički karakter HV-a

Od 2000. godine je konstantno padao broj pripadnika oružanih snaga. S 37 tisuća pripadnika Hrvatska vojska »pala« je na 16 tisuća. Često se znalo primijetiti da su vojnici nestali u tišini. Koliko je u pitanju bila realna potreba za smanjenjem, koliko nemar, koliko namjera, koliko utopijski pogled na svijet? Naime, koliko god se svaki čovjek u duši slagao sa sloganom »make love, not war« činjenica je da svijet konstatno živi s ratovima i u strahu od ratova.

Koliki je, po Vama, optimalan broj pripadnika

Od svojih podređenih sam zahtijevao realno izvješćivanje s naglaskom na probleme i prijedloge rješenja, a takav sam bio i prema svojim nadređenima – Damir Krstičević

Hrvatski vojnik u Kući slavnih američke vojske

Damir Krstičević godine 1991. godine završio je Vojnu akademiju JNA i odmah se priključio Oružanim snagama Republike Hrvatske. Tijekom Domovinskoga rata bio je zapovjednik 115. brigade Hrvatske vojske tzv. Imotske i zapovjednik 4. gardijske brigade, a sudjelovao je u operacijama Maslenica, Zima '94.,

Ljeto '95. i Oluji. Nakon rata postaje zapovjednik 5. zbornog područja, odakle je upućen na jednogodišnje školovanje u američku ratnu školu kopnene vojske, koju je završio s odličnim rezultatom, potom postaje zamjenik načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga RH. Godine 2000. je prisilno umirovljen kao

supotpisnik Otvorenog pisma dvanaestorice hrvatskih ratnih zapovjednika hrvatskoj javnosti. U svibnju ove godine Krstičević je primljen u Kuću slavnih međunarodnih polaznika Ratne škole Kopnene vojske SAD-a, International Fellows Hall of Fame, US Army War College.

DI. KOVAČEVIĆ

emo novo poglavlje ti Hrvatske vojske

Razvoj novih sposobnosti, poput bespilotnih letjelica i kibernetike su budućnost HV-a, a brojčanu veličinu ne treba povećavati. Trenutno imamo sasvim dovoljan broj vojnika za izvršavanje svih zadaća i želimo im poboljšati uvjete. Svjesni smo kako ne možemo preko noći vratiti ono što je godinama sustavno bilo oduzimano, ali postupno gradimo sustav koji je bolji, pravedniji i pošteniji

oružanih snaga?

Hrvatska vojska je od svojih početaka i ustrojavanja pa sve do danas, u relativno kratkom vremenu prošla ogromnu transformaciju. Nakon završetka Domovinskog rata i procesa mirne reintegracije kada smo oslobodili sve okupirane krajeve naše države, bilo je potrebno prilagoditi ratni ustroj mirnodopskom kako bi postali punopravna članica NATO saveza. Smanjenje broja vojnika kojeg ste naveli bila je nužnost jer u godinama iza 2000. godine nije postojala realna opasnost od klasične vojne ugroze. Danas su države u svijetu suočene s novim oblicima ugroza, terorizmom, ilegalnim migracijama, informacijskim i kibernetičkim ugrozama, hibridnim djelovanjem. Kako bi se nosili s ovim modernim ugrozama do izražaja više dolaze nove sposobnosti koje razvijamo u Hrvatskoj vojsci, a ne brojčana veličina.

Vrlo važno je spomenuti kako smo prošle godine ustrojili šest pričuvnih pješćkih pukovnija s djelatnim jezgrama, a ove godine cilj nam je ustrojiti još šest postrojbi: dvije topničko-raketne pukovnije, pukovniju protuzračne obrane, logističku pukovniju, inženjersku bojnu i bojnu veze. U pričuvnim postrojbama vidimo ogroman potencijal za zadaće pomoći civilnim institucijama ako se za to ukaže potreba.

Izmjenama i dopunama Zakona o obrani stvorili smo i zakonske okvire za provedbu programa čiji bi cilj bio razvoj sigurnosne i obrambene kulture. Razvoj novih sposobnosti, poput bespilotnih letjelica i kibernetike su budućnost Hrvatske vojske, a brojčanu veličinu ne treba povećavati. Trenutno imamo sasvim dovoljan broj vojnika za izvršavanje svih zadaća.

Novo poglavlje HV-a

Vratimo li se u 1990. godinu, u postrojavanje ZNG-a, skepsu pa i podsmijeh dobrog dijela međunarodne zajednice prema hrvatskim vojnim mogućnostima i perspektivama 1991. godine i usporedimo to s aktualnim trenutkom nema druge no biti ponosan i zadovoljan. Hrvatska je danas član NATO-a, partner SAD-a, Ve-

like Britanije i Izraela. Nezamislivo 1990. godine.

Kada s današnje perspektive pogledamo našu povijest, događaje iz devedesetih godina, a pogotovo 91. godinu, onda uistinu moramo biti ponosni na naša ogromna postignuća. To ne bismo mogli bez hrabrih hrvatskih branitelja, našeg naroda i bez mudrog političkog vodstva prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana.

Moram se prisjetiti te 91. godine i okolnosti ustrojavanja Zbora narodne garde. Hrvatska je u to vrijeme formalnopravno još bila u sastavu SFRJ, Ministarstvo unutarnjih poslova bilo je pod kontrolom Beograda, a Teritorijalna obrana u Hrvatskoj bila je razoružana.

Predsjednik Tuđman je znao da će borba za samostalnost biti teška. Stoga se kao odgovor i jedino rješenje nametnulo osnivanje Zbora narodne garde sa zadaćom osiguranja teritorijalnog integriteta i funkcioniranja pravne države na svom cjelokupnom državnom području. Prve brigade ZNG-a predstavljene su hrvatskoj javnosti na svečanoj smotri 28. svibnja 1991. uz dodjelu zastava brigadama i polaganjem prisege na stadionu u Kranjčevićevoj ulici. Kasnije je iz Zbora narodne garde izrasla pobjednička Hrvatska vojska.

Mnogi nam tada nisu davali prevelike šanse, ali unatoč nametnutom embargu na naoružanje, uz pomoć hrvatskih građana, Hrvata iz Bosne i Hercegovine i dijaspore uspjeli smo naoružati prve ratne postrojbe. Kasnije smo tijekom devedesetih uz kvalitetnu obuku izrasli u vojnu silu koja je postepeno, od operacije Maslenica krenula u oslobađanje okupiranih dijelova Republike Hrvatske.

Danas je Republika Hrvatska punopravna članica NATO saveza i Europske unije, čime smo ispunili dva vrlo važna strateška vanjskopolitička cilja. Suradujemo i razvijamo bilateralne odnose i s drugim državama.

S Državom Izrael ispisujemo novo poglavlje u međudržavnim odnosima. Primjerice, do prije tri godine odnosi i suradnja Hrvatske i Izraela bili su skromni. Danas mogu reći da sam iznimno zadovoljan odličnom suradnjom naših prijatel-

Uz punu potporu Vlade i

svih njenih članova,

proračun Ministarstva

obrane rastao je u 2017.

i 2018. godini, a tako će

biti i sljedeće godine.

Povećanje proračuna

nam omogućuje i

modernizaciju. Ove sve

mjere utječu na

motiviranost vojske,

zasigurno je veće

zadovoljstvo raditi u

sredini koja se tehnički

modernizira i koja

ulaže u obrazovanje

svojih djelatnika,

odnosno u kojoj

zaposlenici vide

perspektivu

skih zemalja, kao i izgradnjom našeg strateškog partnerstva. Nakon što je Vlada Republike Hrvatske donijela povijesnu Odluku o nabavi višenamjenskog borbenog aviona od Države Izrael otvorio se niz područja u kojima možemo surađivati.

Realno stanje

U više navrata ste naglasili da se Hrvatska vojska mora vratiti gradovima, narodu. U manjim mjestima vojarne su jamac životnog standarda. Hrvatski vojnici opet je u Sinju i Vukovaru. Planira se povratak u Ploče i Pulu. Hrvatska vojska je na području Primorsko-goranske prisutna tek u Delnicama. Hoćemo li još negdje vidjeti Hrvatsku vojsku na području naše županije?

Prilikom izmjene operativnog razmještaja postrojbi Hrvatske vojske vodimo se našom doktrinom i obrambenim potrebama, ali vodimo računa i o Sustavu domovinske sigurnosti; pružanju potpore civilnim institucijama, pomoći stanovništvu i lokalnoj zajednici u prirodnim i tehnološkim katastrofama, evakuacijama i svim ostalim oblicima pomoći. Razmišljamo i o našim djelatnicima – vojnicima, dočasniciima i časnicima, kojima želimo pružiti mogućnost da rade što bliže svojoj obitelji, a ne da putuju po dva sata na posao i s posla

u udaljene vojarnje.

Sinji i Vukovar su gradovi u koje se prošle godine vratila Hrvatska vojska. Ove godine vraćamo hrvatskog vojnika u Ploče i Varaždin. Planiramo povratak Hrvatske vojske i u Pulu, kako bi mogli pomoći kada to bude potrebno.

Prije godinu i pol poveliste premijera u posjet vojarni Croatia koja je ovog tjedna u nazivu dobila prefiks Tigrovi. Premijeru ste, za razliku od uobičajene prakse da se prezentira ono najbolje, pokazali u kakvim skromnim uvjetima žive i rade hrvatski vojnici. Je li bilo koristi od posjeta? Što se promijenilo po pitanju standarda vojnika u tih godinu i pol? Kakav je interes mladih za Hrvatsku vojsku? Što ih može privući da postanu profesionalni vojnici?

Tijekom obavljanja raznih dužnosti tijekom vojne karijere uvijek sam od svojih podređenih zahtijevao realno izvješćivanje s naglaskom na probleme i prijedloge rješenja. Takav sam bio i prema svojim nadređenima, samo tako sam mogao poboljšavati stvari unutar sustava, a ni danas se to promijenilo. Stoga sam pozvao predsjednika Vlade da posjeti vojarnu u Zagrebu i pokazao sam mu realno stanje. Nakon toga postavilo se pitanje kako je u ostalim vojarnama kada je ovakvo stanje u glavnom gradu.

Od tada smo krenuli s intenzivnim aktivnostima kako bi poboljšali radne uvjete i smještajne kapacitete u vojarnama diljem Hrvatske. Paralelno smo krenuli i u postupno vraćanje oduzetih materijalnih prava vojnika. Izmjenama Zakona o službi u Oružanim snagama, vratili smo plaćanje stražarskog dodatka, dodatka za rad na terenu i dodatka za dežurstvo. Cilj izmjena zakona je da platimo stvarni rad, a ne dužnosti. Još prije smo povećali naknadu za dragovoljno služenje vojnog roka s 1.190 na 2.000 kuna. Svjesni smo kako ne možemo preko noći vratiti ono što je godinama sustavno bilo oduzimano. Postupno i sustavno gradimo bolji sustav, sustav koji je pravedniji i pošteniji.

Naravno, sve ove projekt ne bismo mogli ostvariti bez povećanja proračuna. On je ključ i pokretač svih proje-

kata. Uz punu potporu Vlade Republike Hrvatske i svih njenih članova, proračun Ministarstva obrane rastao je u 2017. i 2018. godini, a tako će biti i sljedeće godine. Povećanje proračuna nam omogućuje i modernizaciju Hrvatske vojske. Projekata koji su trenutno u fazi realizacije je mnogo, a najvažniji projekt, usudio bih se reći od završetka Domovinskog rata je nabava višenamjenskih borbenih aviona F-16 Barak od Države Izrael.

Ove sve mjere utječu na motiviranost vojske, zasigurno je veće zadovoljstvo raditi u sredini koja se tehnički modernizira i koja ulaže u obrazovanje svojih djelatnika, odnosno u kojoj zaposlenici vide perspektivu.

To su prepoznali i naši mladi, stoga smo u 2017. imali povećan interes za Hrvatsku vojsku. Proveli smo ukupno tri ciklusa dragovoljnog vojnog osposobljavanja, a na tom tragu nastavljam i u ovoj godini.

Presudna 1993.

Knin je na današnji dan 1995. godine, u jutarnjim satima, već oslobođen. Na pojedinim pravcima napredovanje nije teklo u skladu s planovima, no već se nazirao zaključak da je Oluja pobjedonosna akcija. Ministre, gdje ste točno bili kada je oslobođen Knin?

Oluja je uistinu završni čin i kruna svih operacija u Domovinskom ratu, kojima smo u potpunosti postigli političke ciljeve vraćanja

S Državom Izrael

ispisujemo novo poglavlje u međudržavnim odnosima. Primjerice, do prije tri godine odnosi i suradnja Hrvatske i Izraela bili su skromni. Danas mogu reći da sam iznimno zadovoljan odličnom suradnjom naših prijateljskih zemalja, kao i izgradnjom našeg strateškog partnerstva

okupiranih teritorija Republike Hrvatske u njen ustavno pravni poredak.

Medutim, pogrešno je Oluju analizirati kao izolirani događaj iz kolovoza 1995. godine. Da bismo razumjeli Oluju moramo se vratiti u prošlost, odnosno u 1993. godinu koja je po meni bila presudna.

Prekretnica cijelog Domovinskog rata bila je upravo operacija Maslenica kada smo pokazali da Hrvatska vojska može provesti tako kompleksnu vojnu operaciju. Političkom vodstvu dali smo snažnu polugu za jačanje političkih pozicija na međunarodnoj sceni, a braniteljima i svom hrvatskom narodu osnažili smo vjeru u pobjednički karakter Hrvatske vojske.

U operacijama koje su prethodile Oluji, Zima 94, Skok 1, Skok 2, i Ljeto 95 poboljšali smo strateške pozicije Hrvatske vojske u odnosu na neprijatelja, kako bi Oluju proveli na optimalan način, u što kraćem vremenu i uz minimalne gubitke.

U vojnim akcijama zauzimanja Knina, Četvrta i Sedma gardijska brigada odigrale su važnu ulogu u okviru postrojbi Zbornog područja Split kojom je zapovijedao general Gotovina. Te dvije brigade djelovale su na glavnom pravcu napada Bosansko Grahovo – Knin. Prvog dana, 4. gardijske brigada imala je zadaću pružiti topničko-raketnu potporu snagama 7. gardijske brigade, a drugog dana ovladati područjem sela Golubić i Žagrović i tako stvoriti uvjete za oslobađanje Knina.

Drugi dan ovladali smo svim ciljevima na glavnom pravcu napada, a u Knin smo ušli oko 10 sati, netom nakon Sedme gardijske brigade jer je tako bila planirana i sama operacija.

Nakon kratkog zadržavanja u Kninu, podizanje zastave i kratkog slavlja, krenulo se dalje u oslobađanje okupiranog teritorija Republike Hrvatske. Tog dana nas je posjetio i predsjednik Tuđman, te smo još jednom simbolično podigli hrvatski stijeg na Kninskoj tvrđavi i time poslali poruku konačne pobjede i uspostave hrvatske državne vlasti nad okupiranim područjem!